

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2020 r.

w sprawie **A. B. M. i S. K.**

uniewinnionych od popełnienia czynów z art. 310 § 2 k.k.

wniosku obrońcy z wyboru w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015, poz. 1800 ze zm.)

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz A. B. M. i S. K. kwoty po 1200 zł (tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 września 2019 r., sygn. akt II KK 403/18, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację prokuratora złożoną na niekorzyść między innymi A. M. i S. K. , którzy wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 22 listopada 2016 r., sygn. akt VII K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt V Ka (...), zostali uniewinnieni od zarzutu popełniania przestępstw z art.

310 § 2 k.k. Sąd Najwyższy jednocześnie obciążył kosztami postępowania kasacyjnego Skarb Państwa.

Na rozprawie kasacyjnej w dniu 11 września 2019 r. obrońca z wyboru A. B. M. i S. K. wniósł o zasądzenie kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru i kosztów dojazdu, zobowiązując się jednocześnie do złożenia spisu kosztów¹w. W dniu 17 lutego 2020 r. obrońca ostatecznie wniósł o zasądzenie kosztów²w obrony według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy A.B. M. i S. K. jest zasadny.

Art. 632 pkt 2 k.p.k. stanowi, że w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania, koszty procesu w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa. Z uwagi na to, że zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. koszty obrony z wyboru są składnikiem kosztów procesu, należało je zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych, którzy jako strony postępowania ponieśli te wydatki. Wobec niewykazania rzeczywistych wydatków poniesionych z tytułu wynagrodzenia obrońcy z wyboru, Sąd Najwyższy wysokość tych kosztów ustalił w oparciu o treść § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.